

Sunt mai multe Evanghelii, decât numai una singură?

Matei 24.14; Faptele apostolilor 20.24; 1 Timotei 1.11;
Apocalipsa 14.6,7

SoundWords

© SoundWords, Online începând de la: 29.12.2018, Actualizat: 17.01.2021

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: Matei 24.14; Faptele apostolilor 20.24; 1. Timotei 1.11; Apocalipsa 14.6,7

Întrebare: Au fost și sunt vestite diferite Evanghelii în timpuri diferite; înseamnă aceasta că sunt diferențe în conținutul mesajelor vestite?

Răspuns: Scriptura leagă fără să poată fi trecut cu vederea cuvântul „Evanghelie” cu diferite aspecte. În funcție de adaosul care însoțește cuvântul „Evanghelie” sunt accentuate diferite aspecte ale mesajului Evangheliei. Să vorbim aici numai despre o-învățătură-despre-două-Evanghelii¹ este mult prea puțin. Căci s-ar putea nu numai diferenția „Evanghelia Împărăției” (Matei 24.14) de „Evanghelia harului lui Dumnezeu” (Faptele apostolilor 20.24), ci și de „Evanghelia gloriei lui Hristos” (2. Corinteni 4.4), „Evanghelia gloriei fericitului Dumnezeu” (1. Timotei 1.11), „Evanghelia păcii” (Efeseni 6.15) sau „Evanghelia veșnică” (Apocalipsa 14.6,7). În afară de aceasta Scriptura vorbește și despre „Evanghelia lui Dumnezeu” (Romani 1.1-4), „Evanghelia lui Hristos” (Filipeni 1.27) precum și despre „Evanghelia necircumciziei” și „Evanghelia circumciziei” (Galateni 2.7). Într-un aspect toate aceste „Evanghelii” au ceva comun: ele sunt vestea bună referitoare la o anumită latură a revelației lui Dumnezeu.

Dacă Dumnezeu ne face cunoscut o veste bună, atunci noi trebuie să cercetăm contextul nemijlocit în care această Evanghelie este numită și de fiecare dată să întrebăm cine sunt destinatarii. Deja poporului Israel în pustiu i-a fost vestită o evanghelie, o veste bună (în greacă *euaggelion*): în epistola către Evrei 4.2 intenția lui Dumnezeu de a elibera pe Israel din Egipt și a-i aduce „în odihnă” în Canaan este numită „veste bună”. Domnul Isus a vestit la începutul slujirii Sale „Evanghelia Împărăției” (Matei 4.23). Contextul cu versetul 17 al aceluiași capitol arată că aceasta avea loc prin aceea că El predica această Împărăție ca „s-a apropiat” (Matei 4.17). Acest mesaj era adresat fără îndoială iudeilor, căci ei așteptau o Împărăție a păcii pe pământ, și Domnul a fost trimis la ei (Matei 15.24).

Aceste două exemple arată că noi nu avem voie să aplicăm fiecare Evanghelie direct la noi creștinii și că „evanghelia” nu în mod necesar este ceva specific creștin. De aceea nu trebuie să uimească, că „Evanghelia Împărăției” din Matei 24.14 nu este destinată pentru noi creștinii. Căci contextul arată, că se adresează iudeilor. În versetele acestea este vorba de împlinirea veacurilor și de timpul scurt înainte de revenirea vizibilă a Domnului pe pământ: de asemenea timpul „s-a apropiat” să se instaureze public Împărăția, deoarece Împăratul are intenția să Se reîntoarcă la poporul Său. [În cartea [Bogăția uitată](#) în §18 și § 17.4.1.3 arătăm că în context cu a 70-a săptămână-an trebuie să ne gândim la poporul iudeu atunci când este vorba de această veste bună.]

Prin omorârea cu pietre a lui Ștefan, Israel a pierdut din vină proprie ocazia ca Împărăția să poată fi instaurată (vezi în carte § 3.7). Acum nu mai putea fi vestită Evanghelia Împărăției în această formă. Pavel a vorbit într-adevăr despre „Împărăție” (Faptele apostolilor 14.22; 19.8; 20.25; 28.23,31), însă noi nu citim, că el a propovăduit „Evanghelia Împărăției”; în context cu cuvântul „Împărăție” Duhul Sfânt nu folosește la Pavel cuvântul „Evanghelie”. Cu toate acestea „lucrurile referitoare la Împărăția lui Dumnezeu” au fost în continuare propovăduite (Faptele apostolilor 19.8), în mod deosebit în forma ei tainică (vezi în carte § 3 și § 17.5): Domnul nostru are o Împărăție nevăzută aici pe pământ, unde El așteaptă ascultare față de

Cuvântul Său și ea conține o comoară prețioasă pentru El. Și noi propovăduim astăzi lucruri referitoare la Împărăție în aspectul ei moral, unde se găsește „dreptate și pace și bucurie în Duhul Sfânt” (Romani 14.17).

Când Filip a evanghelizat după omorârea cu pietre a lui Ștefan (Faptele apostolilor 8.12), în limba greacă nu găsim aceeași expresie pentru „Evanghelia Împărăției” ca în Matei 4.23, ci aici stă forma de verb „el-a-vestit-vestea-bună”, urmată de aceeași expresie *peri tes basileias tou theou*, pe care o folosește Pavel în Faptele apostolilor 19.8 (tradus acolo prin „lucrurile privitoare la Împărăția lui Dumnezeu”).

Când dimpotrivă citim despre „Evanghelia gloriei lui Hristos” (2. Corinteni 4.4), atunci evident Duhul Sfânt nu se referă la vestea bună despre o Împărăție pe pământ. Mai degrabă este vestea bună, că Hristos șede acum înălțat la dreapta lui Dumnezeu și este încununat cu glorie și onoare. Cu toate acestea într-un anumit sens în această „Evanghelia a gloriei” este inclusă și „Evanghelia Împărăției”, căci chiar dacă Hristos încă nu a primit vizibil Împărăția Sa pe pământ și încă nu șede pe „*tronul Său* de glorie” pe pământ (Matei 25.31), totuși El șede acum la dreapta lui Dumnezeu pe *tronul Tatălui* (Apocalipsa 3.21). El a primit ca domn călătorit într-o altă țară o Împărăție (compară cu Matei 25.15), pe care El o guvernează din cer, fără să fie prezent; în Matei 13.11 Domnul Isus numește această Împărăție o taină. Ceea ce este deosebit la aceasta, este că noi aparținem acestei Împărății a lui Dumnezeu ascunse, tainice aici pe pământ și totodată suntem legați cu Hristos în gloria Sa în locurile cerești (Efeseni 2.6).

Ce mare este diferența între „Evanghelia gloriei lui Hristos” (2. Corinteni 4.4) respectiv „Evanghelia gloriei preafericitului Dumnezeu” (1. Timotei 1.11) și „Evanghelia veșnică” (Apocalipsa 14.6,7)! Prima are în vedere glorificarea Domnului, respectiv a lui Dumnezeu, și anume în deplina ei dimensiune, așa cum ea a devenit posibilă după lucrarea înfăptuită pe cruce. În timpul necazului cel mare îngerii vestesc „Evanghelia veșnică”. În aceasta este vorba numai de a recunoaște pe Dumnezeu ca Creator.

Apostolul Pavel arată clar cât de mult se deosebește Evanghelia, pe care el a propovăduit-o, de Evanghelia celor doisprezece apostoli. El numește Evanghelia, pe care a primit-o prin revelație, „Evanghelia mea” (Romani 16.25; vezi în carte § 4.2) și „învățătura mea” (2. Timotei 3.10) și prezintă chiar și celorlalți apostoli Evanghelia, pe care el a propovăduit-o „printre națiuni” (Galateni 2.2). Să vorbești în privința aceasta că Pavel și apostolii au propovăduit aceeași Evanghelia – cu toate că baza din 1. Corinteni 15.1-5 era desigur identică –, ar fi nechibzuit și ar însemna să pierzi total din vedere diferențele între conținutul mesajelor. Evanghelia lui Pavel include toate celelalte Evanghelii. Drept urmare Pavel putea să scrie și: „Dar chiar dacă noi sau un înger din cer vă va vesti altă evanghelia decât Evanghelia pe care v-am vestit-o noi, să fie anatema!” (Galateni 1.8).

Faptul că se accentuează diferite aspecte ale Evangheliei nu trebuie să conducă ca ele să fie despărțite prea mult unele de altele. În orice formă Evanghelia aduce binecuvântare pentru aceia cărora ea este adresată, dacă ei iau seama la ea. Dacă noi astăzi vestim Evanghelia, așa cum apostolul Pavel a primit-o, nu vrem să uităm că Pavel nu a propovăduit numai Evanghelia harului lui Dumnezeu și Evanghelia gloriei lui Hristos, ci și Împărăția lui Dumnezeu

(Faptele apostolilor 20.25), în care Hristos este Domnul (Faptele apostolilor 28.31). Însă aceia care astăzi intenționat propovăduiesc „Evanghelia veșnică”, din cauza lipsei lor de înțelegere a adevărului dispensațional, aduc cu regret o Evanghelie foarte limitată.

Să limitezi „Evanghelia” numai la înțelesul că ea ar fi numai vestea bună, cum poți scăpa de iad, înseamnă să pierzi din vedere alte conținuturi ale veștii bune a lui Dumnezeu. Mesajul Evangheliei cuprinde mult mai mult, și Duhul Sfânt folosește, așa cum am văzut mai sus, expresii diferite, ca să scoată în evidență în mod deosebit anumite aspecte ale acestui mesaj.

Tradus de la: [Gibt es mehr als ein einziges Evangelium?](#)

Extras din cartea [Der vergessene Reichtum](#) de D. Schürmann | S. Isenberg
capitolul 22.27: „Fragenbeantwortung: Gibt es mehr als ein einziges Evangelium?“, pag. 694–697
(Referirile la anumite capitole din acest articol se referă la capitolele respective din carte.)
Traducerea cărții se găsește la linkul următor: [Bogăția uitată](#).

Traducere: Ion Simionescu

Adnotare

[1] compară cu H.-W. Deppe, „Gibt es zwei verschiedene Evangelien?“ în Internet-Archiv pe <https://web.archive.org/web/20170719113542/http://www.betanien.de/verlag/material/material.php?id=127> [19.7.2017].